

noteret sig, at der generelt har været et bredt flertal bag en sådan politik.

Kristeligt Folkeparti har dog ikke altid været et af disse partier, og derfor er det forfriskende at opleve det forslag, som vi behandler i dag, komme fra den side af salen. Det vil vi gerne rose Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Bodil Kornbek, for.

Ligesom vi mangler kvindelige topledere på både det private og offentlige arbejdsmarked – som vi også diskuterede det lige før – gælder det også andre områder som offentlige udvalg, kommissioner og lignende. Der er en uligevægt i fordelingen af mænd og kvinder på alt for mange arbejdspladser og i alt for mange beslutningskompetente udvalg og kommissioner, hvilket bestemt ikke gavner kreativiteten og nytænkningen i det danske samfund.

Et offentligt udvalg eller en kommission er lige så lidt tjent med en overrepræsentation af mænd som en overrepræsentation af kvinder, og derfor glæder det os, at dette forslag går begge veje og ikke arbejder med indførelse af kønskvoter for nogen af kønnene. Kvalifikationerne tæller stadig højest på det danske arbejdsmarked ved ansættelser, men på visse tidspunkter kan det at være af et bestemt køn være en ekstra kvalifikation, når man ellers står med to lige kvalificerede ansøgere.

Ligesom med det foregående forslag må vi dog også her påpege, at det ikke kun er et spørgsmål om tal, om køn. Mangelen på kvalificerede ansøgere af det andet køn kan sætte mange gode intentioner om positiv særbehandling i stå, og derfor er det vigtigt også at sætte fokus på kultur og holdninger til ledelse, arbejdsliv og karriere, der i dag afgør mænds og kvinders muligheder i arbejdslivet, allerede inden de overhovedet har søgt jobbet.

Socialdemokraterne har været med til at tage mange initiativer igennem tiden for at sætte fokus på alt fra vejledning til uddannelse efter folkeskolen, kvinders ret til efteruddannelse, også i den fødedygtige alder, til muligheder for netværksudvikling, karriereplaner og puljer til støtte af f.eks. forskningsprojekter ledet af kvinder.

Kl. 14.05

Desværre er tendensen fortsat, at andelen af kvindelige ledere i staten er forsvindende lille, og endnu værre ser det ud med andelen af kvindelige forskere. Repræsentationen i offentlige udvalg og kommissioner er direkte faldet, også i vores ledelsestid.

Derfor ser vi Kristeligt Folkepartis forslag om i endnu højere grad at benytte bemyndigelsen hos ligestillingsministeren til at indføre regler om positiv særbehandling inden for staten og også mere aktivt sikre en ligelige sammensætning af offentlige udvalg, kommissioner og lignende som et middel til at speede processen op. Det går simpelt hen ikke hurtigt nok, og Socialdemokraterne vil gerne være med til, at det i fremtiden skal gå hurtigt.

En årlig rapport fra ligestillingsministeren om resultaterne af initiativerne passer i vores øjne fint med den tradition, der allerede er etableret, for, at ligestillingsministeren hvert år giver en redegørelse til Folketinget for udviklingen i ligestillingsarbejdet.

Kristeligt Folkeparti vil pålægge ligestillingsministeren i endnu højere grad at følge udviklingen i ligestillingen på forskellige niveauer af samfundet. Det kan vi kun hilse velkommen, og vi støtter derfor forslaget.

Louise Frevert (DF):

Som menneske vil man altid gerne behandles med respekt. Det forventer vi. Derfor må vi behandle andre, som vi forventer at blive behandlet. Det er ganske naturligt. Men udtrykket positiv særbehandling, det er dog forskrækkeligt. Jeg vil ikke bryde mig om at få et job, en plads i et udvalg eller i et kommissorium, blot fordi jeg er kvinde. Det må absolut være kvalifikationerne, der tæller, når man skal besætte en post eller udføre et arbejde.

Der vil dog være job, hvor man kan foretrække at have kvinder af rent etiske grunde. Eksempelvis er man nødt til inden for politiet og toldvæsenet at have kvinder, der visiterer kvinder, og mænd, der visiterer mænd. Ergo må der i sagens natur være job, hvor man er nødt til at tilgodese en vis fordeling, men jeg er helt overbevist om, at den fordeling sker efter kvalifikationer og ikke ud fra kønsmæssig kvotering.

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til forslaget, at kulturen på en arbejdsplads f.eks. kan være med til at bevare et kønsopdelt arbejdsmarked, og det er da helt korrekt, men man kan ikke lovgive om kultur. Det er principperne på arbejdspladsen og dermed strukturen og holdningen, der skal forandres, og man kan heller ikke lovgive om holdningsændringer. Det ville ellers være fortræffeligt i mange henseender, hvis det var tilfældet. Denne udtalelse kommer ud fra en subjektiv anskuelse, idet vi i Dansk Folkeparti mener, at der skal en hold-